

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/32/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214010164
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2214010164.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci proti obžalovanému U. E., stíhaného pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede pod sp. zn. 4T/46/2014 zo dňa 25.3.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.01.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.
Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa
obžalovaný U. E., nar. XX.XX.XXXX v M. K., bytom X., T. č. XX/XX,

odsudzuje

Podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa 42 ods. 2 Tr. zák. sa súčasne zrušujú výroky o treste z rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda pod sp. zn. 1T/179/2013, zo dňa 30.06.2014, trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda pod sp. zn. 4T/80/2013, zo dňa 12.7.2013, trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda pod sp. zn. 2T/133/2013, zo dňa 25.7.2013, trestného rozkazu Okresného súdu Komárno pod sp. zn. 1T/79/2013, zo dňa 30.7.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 1 (jedného) roka.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede pod sp. zn. 4T/46/2014 zo dňa 25.03.2015 tento (okresný súd) uznal obžalovaného U. E., nar. X.XX.XXXX, vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 06. septembra 2013 v Dunajskej Strede uzatvoril so zástupcom spoločnosti Telervis Plus, a.s., so sídlom Bratislava, Staré grunty 7, IČO: 35717769 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 120132322, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 500,- Eur s povinnosťou splácania v trinástich mesačných splátkach, v prvých troch mesačných splátkach vo výške 2,50 Eur, a potom v 10 mesačných splátkach vo výške 68,25 Eur, pričom poskytovateľovi úveru uviedol falošné údaje o svojom zamestnávateľovi, splátky neuhrádzal, čím spoločnosti Telervis Plus, a.s., spôsobil škodu vo výške 687,50 Eur.

Za to mu okresný súd uložil

Podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmena l), § 37 písmena m) Trestného zákona, § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona peňažný trest vo výške 1.000,- (tisíc) Eur.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona obžalovanému pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného na náhradu spôsobenej poškodenej spoločnosti Telervis Plus, a.s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava 4, IČO: 35717769, vo výške 687,50 Eur.

Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku súdu I. stupňa tento dospel k ustálenému skutkovému stavu na základe dokazovania, v rámci ktorého obžalovaný na hlavnom pojednávaní okresného súdu prehlásil, že sa cíti byť vinným zo žalovanej trestnej činnosti v plnom rozsahu. Následne okresný súd prijal takéto vyhlásenie obžalovaného a v ďalšom dokazovaní zameril len na ukladanie samotného trestu tomuto (obžalovanému U. E.). Vzhľadom na časové hľadisko uplynulšie od spáchania skutku do času konania a rozhodnutia okresného súdu o príslušnej (trestnej činnosti), na vzniknutý následok, ako aj vzhľadom na samotnú osobu obžalovaného dospel I. stupňový súd k záveru, že k naplneniu účelu trestu v danom dôjde i za predpokladu samostatného uloženia peňažného trestu vo výške 1.000 Eur. Pre prípad zmarenia tohto (peňažného trestu) súčasne okresný súd stanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka. Takto uložený trest je podľa dôvodov nachádzajúcich sa v napadnutom rozsudku spôsobilý zabezpečiť tak požiadavky generálnej, ako aj špeciálnej prevencie ukladaných trestov. Súčasne podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného zaplatiť poškodenej spoločnosti náhradu spôsobenej škody vo výške 687,50 Eur. Tento (adhézny výrok) nie je bližšie odôvodnený, v samotnom (rozsudku súdu I. stupňa), čo je možné tomuto vytknúť.

Proti rozsudku súdu I. stupňa podal odvolanie okresný prokurátor, ktoré aj písomne v zákonnej lehote odôvodnil. Podané odvolanie smeruje, čo do výroku o treste uloženého obžalovanému U. E. rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Stredě. Pri rozhodovaní o konkrétnej výmere trestu ukladaného obžalovanému podľa odôvodnenia odvolania okresného prokurátora konajúci (I. stupňový súd) nevzal do úvahy tú skutočnosť, že obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Komárno vo veci sp. zn. 1T/146/2011 zo dňa 28.11.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 18.2.2012 k trestu odňatia slobody na 1 rok s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby na 2 roky do 18.2.2014. Obžalovaný sa predmetného skutku dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, z čoho je zrejmé, že uložený podmienený trest je nezákonný, neprimerane mierny a nie je adekvátny miere zavinenia obžalovaného. Záver I. stupňového súdu o naplnení požiadaviek generálnej, ako i špeciálnej prevencie ukladaných trestov v podobe samostatne uloženého peňažného trestu považuje okresný prokurátor za tendenčný, ničím nepodložený smerujúci len v prospech samotného obžalovaného. Neriadil sa pritom dôsledne ustanoveniami § 34 ods. 1 a § 34 ods. 4 Trestného zákona, ako i § 49 ods. 2 Trestného zákona, keďže počas skúšobnej lehoty podmieneného odsúdenia sa dopustil ďalšej trestnej činnosti. V ďalšom konaní neprichádzalo ukladanie mu samostatného peňažného trestu do úvahy. Rovnako tak okresný súd pri ukladaní trestu neprihliadol na rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda pod sp. zn. 1T/179/2013 zo dňa 30.6.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 26.7.2014, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody na 2 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu a skúšobnou dobou na 5 rokov, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá za spáchanie trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona, v dôsledku čoho mal súd aplikovať ustanovenia § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a uložiť mu súhrnný trest. V konečnom dôsledku navrhol, aby krajský súd na podklade podaného odvolania rozsudok súdu I. stupňa v zmysle § 321 ods. 1 písmeno d/ Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste a sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku o uložení súhrnného nepodmieneného trestu odňatia slobody so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona.

Na podklade podaného a súčasne odôvodneného odvolania, odvolací súd postupoval podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, pričom dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je potrebné v plnom rozsahu vyhodnotiť za dôvodné.

Pri dôslednom oboznámení sa s rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda pod sp. zn. 1T/179/2013 zo dňa 30.6.2014 by konajúci (I. stupňový súd) musel zistiť, že sa obžalovaný posudzovanej trestnej

činnosti dopustil skôr ako bol súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok v inej veci, ktorý už nadobudol právoplatnosť. Boli teda v tomto prípade splnené podmienky na ukladanie súhrnného trestu tak, ako napokon avizuje aj okresný prokurátor v podanom odvolaní. Ďalšou skutočnosťou dôvodne namietajúcou zo strany okresného prokurátora je to, že sa obžalovaný posudzovanej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia. Naviac, vzhľadom na osobný profil osoby obžalovaného, je potrebné konštatovať, že sa jedná o jedinca v krátkom časovom období opakovane dopúšťajúceho sa trestnej činnosti prevažne majetkového charakteru, čomu nasvedčuje 7 záznamov v odpise z registra trestov. Zisťujúc tieto (v spise dokumentované skutočnosti) bolo potrebné premietnuť aj do trestnoprávneho postihu osoby obžalovaného U. E.. Zohľadňujúc naznačené, podľa názoru odvolacieho súdu nebolo možné premietnuť do samostatne ukladaného peňažného trestu tak, ako realizoval okresný súd v napadnutom rozsudku. Takýto (samostatne uložený peňažný trest) je potrebné považovať, vzhľadom na vyššie konštatované, nielen za nezákonný, ale aj za neprimerane mierny.

Odvolací súd preto osvojujúci si v plnom rozsahu dôvody odvolania okresného prokurátora tieto premietol do vlastného rozhodnutia tým, že napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a uložil obžalovanému U. E., zohľadňujúc relevantné zákonné ustanovenia upravujúce druh a výmeru trestu ukladaného páchatelom trestných činov, súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov. Pre výkon uloženého trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť.

Keďže posúdil konanie obžalovaného ako viacčinný súbeh súčasne zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda pod sp. zn. 1T/179/2013 zo dňa 30.6.2014, ako aj ostatných rozhodnutí nadväzujúcich v podobe trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda pod sp. zn. 4T/80/2013 zo dňa 12.7.2013, trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda pod sp. zn. 2T/133/2013 zo dňa 25.7.2013, trestného rozkazu Okresného súdu Komárno pod sp. zn. 1T/79/2013 zo dňa 30.7.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Keďže rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda pod sp. zn. 1T/179/2013 zo dňa 30.6.2014 došlo k uloženiu aj trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 1 roka u obžalovaného, tento si v rámci rozhodnutia osvojil aj tunajší krajský súd, keďže takýto procesný postup priamo nadväzuje na aplikáciu ustanovenia § 42 ods. 2 Trestného zákona.

Bolo preto potrebné rozhodnúť v zmysle výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.